

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 219/2025
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Иван Перуишић, адвокат из ..., против тужене „Аналаб“ доо Панчево, кога заступа пуномоћник Алекса Киш, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4165/24 од 10.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4165/24 од 10.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Панчеву П 64/2024 од 09.07.2024. године усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништена Одлука о покретању поступка за искључење тужиоца из друштва, донета на ванредној скупштини туженог дана 21.12.2023. године. У ставу другом усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништена Одлука о покретању поступка за искључење тужиоца из друштва донета 22.03.2024. године ван седнице скупштине туженог. У ставу трећем обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.580,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4165/24 од 10.01.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Панчеву у ставу првом изреке. У ставу другом преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се поништи Одлука о покретању поступка за искључење тужиоца из друштва од 22.03.2024. године донета ван седнице скупштине туженог. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, у делу у коме је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, тужени је благовремено изјавио ревизију, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према разлозима другостепене пресуде у побијаном делу, правилно је поништена Одлука о покретању поступка искључења тужиоца, донета 21.12.2023. године, јер нису били испуњени услови за доношење такве одлуке у смислу одредбе члана 204. Закона о привредним друштвима, у вези одредбе члана 376. истог закона. Како седница скупштине на којој је наведена одлука донета није била сазвана у складу са одредбом члана 204. Закона о привредним друштвима, нити су истој присуствовали сви чланови друштва да би се могао применити изузетак према коме није потребно сазивање седнице, у смислу одредбе члана 206. Закона о привредним друштвима, тужилац има право на поништај те Одлуке сагласно одредби члана 376. став 1. тачка 1. и 2. Закона о привредним друштвима.

Према одредби чл. 381 ст.1. тач. 5. Закона о привредним друштвима, незаконита одлука скупштине неће бити поништена ако је замењена другом одлуком која је донета у складу са законом, статутом и пословником. Међутим, у том случају, у тој другој одлуци мора бити изричито наведено да та одлука замењује претходну одлуку. У Одлуци коју је тужено друштво донело ван седнице, дана 22.03.2024. године, а за коју је другостепени суд утврдио да је законита, није наведено да се њоме замењује Одлука донета на седници одржаној 21.12.2023. године. Осим тога, имајући у виду да је другостепеном пресудом утврђено да је законита Одлука туженог од 22.03.2024. године, не би могле егзистирати две одлуке друштва о искључењу тужиоца. Штавише, чак и да је том Одлуком замењена незаконита Одлука донета на скупштини одржаној 21.12.2023. године, постојала би обавеза туженог друштва, изричито предвиђена одредбом члана 381. став 3. Закона о привредним друштвима, да сноси трошкове спора и накнади евентуалну штету, ако би такав захтев био постављен. Врховни суд налази да разлози на којима је заснована примена материјалног права у побијаној другостепеној пресуди не упућују на потребу новог тумачења права о посматраном правном питању, нити на потребу уједначавања судске праксе.

Како нису испуњени ни други услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе чл. 404 ст. 2 ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Привредним споровима мале вредности, сходно одредби члана 487. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 10.000,00 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном привредном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић